

[Finansministeren]

sige, at det konservative folkeparti i hvert fald har brugt en overskrift, som svarer til indholdet, nemlig »katalog«. Det er et katalog over offentlige besparelser, det er også i vid udstrækning nogle blokke, som der ikke er nogen argumentation eller sandsynliggørelse af kan gennemføres. Jeg tænker på ting som sygehusene: 500 mill. kr., sikkerhedsudvalg: 500 mill. kr., læretimeforbrug: 750 mill. kr. Det sidste kunne man nok gennemføre, men da ikke uden at det fører til ganske stærke udgifter andre steder, fordi det vil betyde en ganske massiv afskedigelse inden for lærerstanden.

Det ligger på samme måde, når vi ser på det konservative folkepartis forslag om erhvervsfremme. Også her har vi et katalog, der indeholder de fleste af de foranstaltninger til erhvervsfremme, der har været fremme i debatten her i tinget igennem de senere år. Det er heller ikke hos det konservative folkeparti lykkedes os at få konkretiseret, hvad der såvel vedrørende udgiftsbegrænsningen som erhvervsfremmeforanstaltninger er det konservative folkepartis egentlige politik, som de ville stå på i en situation, hvor de havde indflydelse til at gennemføre tingene.

Tilbage står, at der mellem de to partier er uoverensstemmelser på ganske centrale punkter. Jeg skal bare nævne et enkelt eksempel, nemlig indkomspolitikken, som er et hovedpunkt i det konservative folkepartis oplæg, og hvor venstre for sin part siger, at der ikke skal føres indkomspolitik i de kommende år.

Vi har altså ikke kunnet registrere en alternativ politik, og vi har heller ikke oplevet vilje hos V og K til at gå ind og søge at påvirke regeringens politik for derigennem at få indflydelse, men selvfølgelig også med den konsekvens, at man måtte tage et medansvar. I denne situation er det i hvert fald for mig som finansminister tilfredsstillende at kunne konstatere, at der er et flertal i tinget, der er parat til at påtage sig et ansvar for det nødvendige, for vor økonomiske situation er sådan, at vi ikke har brug for, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på det, at udskrive valg. Vi har brug for at træffe beslutninger her i tinget. Det vil vi få brug for også i de kommende år.

Snævert, sagde hr. Ellemann-Jensen, såvel politisk som økonomisk. Det er rigtigt. Hvis vi skal måle i mandattal, er det snævert, men

jeg synes nok, der kan være grund til at se på, at straks efter denne aftales indgåelse den 5. maj, hvor mange politikere og mange fra den borgerlige presse spåede denne aftale en krank skæbne og tvivlede på, at denne aftale kunne føres ud i lovgivning i enighed mellem de fire partier, har det vist sig under udmøntningen af aftalens mere generelle formuleringer, at vi har kunnet nå til enighed om lovgivningen, også lovgivning, som både er kompliceret og ganske kontroversiel, og som så få her i tinget har turdet påtage sig et ansvar for at medvirke til. Jeg synes, det er værd at notere ved denne afslutningsdebat, at forløbet omkring udmøntningen af aftalen er gået roligt. Vi har kunnet gennemføre lovgivningen nogenlunde inden for den tidsramme, der var forudset, og jeg synes, det er en af de ting, der giver et håb om, at det også i fremtiden kan lykkes at gennemføre de nødvendige økonomiske beslutninger.

Man kan så håbe, at dette forløb kan føre til, at venstre og konservative måske næste gang vil indtage en mere realistisk holdning, vil gå ind og øve indflydelse og derigennem præge tingene, men selvfølgelig også med den konsekvens, at de må påtage sig et medansvar.

Jeg håber, det bliver situationen, for vi får brug for mange beslutninger her i tinget i de kommende år, som bestemt ikke bliver populære, men det er den opgave, vi har fået af vælgerne. Vi skal gøre det fornødne og ikke kaste ansvaret fra os, selv om de ting, der skal gøres, er ubehagelige. Jeg har været glad ved at konstatere, at det har kunnet lade sig gøre med et flertal i folketinget. Jeg vil håbe, at vi næste gang kan gøre det med et væsentlig bredere flertal.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den debat, der har været i dag, er vel aller mest markant understreget fra oppositionens side med det indlæg, der kom fra hr. Ellemann-Jensen. Det var jo en meget dystert og pessimistisk beskrivelse af den økonomiske situation, men sandelig også af alle de mange økonomiske initiativer, der er taget, og derunder også af den sidste økonomiske løsning. Hr. Ellemann-Jensen holdt sig ikke tilbage fra, vil jeg i hvert fald sige, at anlæggene nogle særdeles demagogiske betragtninger.